

نقش سه گانه‌های تاریک شخصیت در ریسک‌پذیری رفتاری و بی‌تفاوتی اخلاقی دانش‌آموزان پسر

زهره رسایی کشوک^۱، قاسم آهی^{۲*}، احمد منصوری^۳

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران.
۲. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، گروه روانشناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران (نویسنده مسئول).
۳. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، گروه روانشناسی، واحد نیشابور، دانشگاه آزاد اسلامی، نیشابور، ایران.

چکیده

مقدمه: تشخیص و شناسایی پیش‌آیندهای ریسک‌پذیری رفتاری و بی‌تفاوتی اخلاقی منجر به طراحی برنامه‌های درمانی - مداخله‌ای بهتر به‌منظور پیشگیری و در نهایت کاهش رفتارهای غیراخلاقی و رفتارهای ریسک‌پذیر خواهد شد. در همین راستا، پژوهش حاضر با هدف پاسخ‌گویی به این سوال انجام شد که آیا سه گانه‌های تاریک شخصیت در ریسک‌پذیری رفتاری و بی‌تفاوتی اخلاقی نقش دارند؟

روش: در یک پژوهش توصیفی - همبستگی، تعداد ۲۶۵ نفر از دانش‌آموزان پسر مقطع پیش‌دانشگاهی شهر بیرجند به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای مرحله‌ای انتخاب شدند. برای گردآوری داده‌ها از مقیاس شخصیت تاریک (۲۰۱۰)، پرسشنامه خطرپذیری جوانان (۱۳۹۰) و مقیاس عدم درگیری اخلاقی (۱۹۹۶) استفاده شد. داده‌های پژوهش به کمک نرم‌افزار آماری «اس. پی. اس. اس.» و با استفاده از شاخص‌های آمار توصیفی و تحلیل رگرسیون چندمتغیره تحلیل شد.

نتایج: نتایج نشان داد که خودشیفتگی، جامعه‌ستیزی و ماکیاولیسم ۳۳ درصد از واریانس ریسک‌پذیری رفتاری را تبیین می‌کنند. به‌علاوه جامعه‌ستیزی و ماکیاولیسم تبیین‌کننده ۲۹ درصد واریانس بی‌تفاوتی اخلاقی هستند، اما خودشیفتگی پیش‌بینی‌کننده بی‌تفاوتی اخلاقی نبود.

بحث و نتیجه‌گیری: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که سه گانه‌های تاریک شخصیت نقش مهمی در پیش‌بینی ریسک‌پذیری رفتاری و بی‌تفاوتی اخلاقی دانش‌آموزان پسر بازی می‌کنند.

دوفصلنامه علمی - پژوهشی

روانشناسی بالینی و شخصیت

(دانشور رفتار)

دوره ۱۶، شماره ۱، پیاپی ۳۵
بهار و تابستان ۱۳۹۷
صص: ۸۳-۹۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱۱/۲۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۶/۲۷

Biannual Journal of

Clinical Psychology & Personality

(Daneshvar-e-Raftar)

Vol. 16, No. 1, Serial 30

Spring & Summer
2018

pp.: 83-91

کلیدواژه‌ها: بی‌تفاوتی اخلاقی، ریسک‌پذیری رفتاری، سه گانه‌های تاریک شخصیت.

*Email: ahigh1356@yahoo.com

این مقاله برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد نویسنده اول است.

مقدمه

روانشناسی اخلاقی یکی از حوزه‌های مهم پژوهشی است که در سال‌های اخیر به‌منظور درک قضاوت‌ها و تصمیم‌گیری‌های اخلاقی توجه فزاینده‌ای به آن شده است [۱]. یافته‌های پیشین شواهدی درباره رابطه بین مسائل اخلاقی و ویژگی‌های شخصیتی گزارش کرده‌اند [۲]. بسیاری از مطالعات بر مجموعه‌ای از ویژگی‌های شخصیتی متمرکز بوده‌اند که سه گانه‌های تاریک شخصیت^۱ نامیده می‌شود و رابطه بین این ویژگی‌ها و قضاوت‌های اخلاقی را بررسی کرده‌اند [۳، ۴]. سه گانه‌های تاریک شخصیت پائولس و ویلیامز [۵] ترکیبی از سه صفت شخصیتی شرارت‌بار و به لحاظ اجتماعی آزاردهنده است که عبارتند از خودشیفتگی، ماکیاولیسم و جامعه‌ستیزی [۶]. جامعه‌ستیزی از طریق فقدان عاطفه، فقدان احساس گناه، بی‌صدافتی، بدگمانی و بی‌احساسی مشخص می‌شود. ماکیاولیسم از طریق فریب کاری و خودشیفتگی با جستجوی توجه، پرستیژ، موقعیت و باور به محق بودن و برتر بودن نسبت به دیگران مفهوم‌سازی می‌شوند [۷].

مطالعات مربوط به این حوزه از رابطه منفی بین سه گانه‌های تاریک شخصیت و ارزش‌های فردی مرتبط با جنبه‌های آسیب/مراقبت از جمله بی‌تفاوتی اخلاقی^۲ حمایت کرده‌اند [۱]. درحالی‌که اکثریت افراد درست از غلط را تشخیص می‌دهند، برای بسیاری راحت‌تر است تا در رابطه با دیگران از اصول اخلاقی خود عدول کنند؛ رفتاری که بی‌تفاوتی اخلاقی نامیده می‌شود. مفهوم بی‌تفاوتی اخلاقی بندورا الگوی خاصی را ارائه می‌دهد که نشان می‌دهد چگونه افراد اصول اخلاقی خود را نقض می‌کنند [۸]. بی‌تفاوتی اخلاقی شامل چهار طبقه است که به‌لحاظ مفهومی و تجربی هشت مکانیسم را شامل می‌شود. در طبقه اول افراد ادراک خود در مورد قربانی را از طریق نسبت‌دادن سرزنش به قربانی یا غیرانسانی کردن او تغییر می‌دهند. طبقه دوم به افراد اجازه می‌دهد تا به پیامدهای مضر اعمال خود از طریق به‌حداقل رساندن یا سوء تعبیر کردن بی‌اهمیت باشند یا پیامدها را تحریف کنند. در سومین طبقه افراد می‌توانند از طریق جابجایی مسئولیت به شخص ثالث یا تقسیم مسئولیت بین گروه‌های بزرگتر یا بافت‌های بزرگتر نقش واسطه‌ای خود را به‌حداقل برسانند. سرانجام در آخرین طبقه افراد ممکن است به‌لحاظ شناختی رفتار خود را تغییر دهند. اینجا افراد اعمال خود را توجیه اخلاقی می‌کنند، بین اعمال خود و اعمال مضرتر مقایسه

سودمند انجام می‌دهند یا بر چسب‌زدن مدبرانه را به‌منظور کاهش شدت دریافتی اعمال‌شان بکار می‌برند [۹]. هر یک از این چهار طبقه به افراد اجازه می‌دهد تا به دیگران به‌راحتی صدمه بزنند و از خود ادراکی منفی هم در طی و هم بعد از عمل اجتناب کنند، بی‌آنکه خود را خوار بشمارند [۱۰]. ایگان، هیوز و پالم^۳ [۸] در بررسی خود نشان دادند که بین سه گانه‌های تاریک شخصیت و بی‌تفاوتی اخلاقی رابطه معنادار دارد. با وجود این، جامعه‌ستیزی و ماکیاولیسم پیش‌بینی کننده بی‌تفاوتی اخلاقی می‌باشند.

پژوهشگران دیگر نیز رابطه بین سه گانه‌های تاریک شخصیت با مفاهیم اخلاقی را بررسی کرده‌اند. برای مثال از بین شاخص‌های پیامد متنوع، رفتار در محل کار [۱۱]، راهبردهای جفت‌گیری [۱۲] و رفتار غیراخلاقی با سه گانه‌های تاریک شخصیت مرتبط هستند. همچنین، یافته‌ها نشان داده است که جامعه‌ستیزی و ماکیاولیسم پیش‌بینی کننده تقلب و کپی‌برداری در امتحان هستند [۱۳، ۱۴]. در همین راستا، بوگمن، جانسون، لیونز و ورنون^۴ [۱۵] گزارش کردند که ماکیاولیسم و جامعه‌ستیزی با دروغ‌گفتن، موقعیت‌های آموزشی و بی‌صدافتی در رابطه با همسر مرتبط است. جانسون، لیونز، بوگمن و ورنون [۱۶] گزارش کردند که سه گانه‌های تاریک شخصیت منجر به استفاده از تدابیر اغوای جنسی و فراجنسی می‌شود. مور، دترت، ترویو، بکر و مایر^۵ [۱۷] دریافتند که رابطه مثبتی بین بی‌تفاوتی اخلاقی با رفتارهای غیراخلاقی و تصمیم برای فریب دیگران وجود دارد. این نتایج نشان می‌دهد که سه گانه‌های تاریک معرف راهبردهای متقلبانانه هستند.

یافته‌های پژوهشی همچنین رابطه سه گانه‌های تاریک شخصیت با تکانش‌گری، ریسک‌پذیری^۶ رفتاری، فقدان خودکنترلی را گزارش کرده‌اند [۱۸، ۱۹، ۲۰]. ریسک‌پذیری به رفتارهایی اطلاق می‌شود که احتمال نتایج منفی، ناخوشایند و مخرب جسمی، روان‌شناختی و اجتماعی را افزایش می‌دهد [۲۱]. دلایل متعددی درباره اینکه چرا افراد به سبک ریسک‌پذیر رفتار می‌کنند وجود دارد. یک احتمال این است که افراد به‌سبب صفات مربوط به سه گانه‌های تاریک شخصیت تمایل ذاتی به انجام رفتارهای ریسک‌پذیر داشته باشند. پژوهش‌های اخیر رابطه بین سه گانه‌های شخصیت و ریسک‌پذیری رفتاری نظیر سرمایه‌گذاری‌های مالی [۲۲]، رانندگی خطرناک [۲۳] و قمار بازی [۲۴] را گزارش کرده‌اند. محققان دو صفت شخصیتی مرتبط با ریسک‌پذیری را جامعه

⁴ Baughman, Jonason, Lyons, & Vernon

⁵ Moore, Detert, Trevio, Baker, & Mayer

⁶ risk-taking

¹ dark triad of personality

² moral disengagement

³ Egan, Hughes & Palmer

ابزارهای پژوهش

۱) **مقیاس شخصیت تاریک:** ابزاری خودگزارشی است که توسط جانسون و وبستر [۲۹] طراحی شده است و مشتمل بر ۱۲ ماده می‌باشد. پاسخ به هر سوال براساس یک مقیاس لیکرت سه درجه‌ای و در دامنه‌ای از ۱ (اصلاً مرا توصیف نمی‌کند) تا ۳ (کاملاً مرا توصیف می‌کند) نمره‌گذاری می‌شود. این مقیاس شامل سه خرده‌مقیاس ماکیاولیستی (۴ گویه)، جامعه‌ستیزی (۴ گویه)، و خودشیفتگی (۴ گویه) می‌باشد. جانسون و وبستر [۲۹] اعتبار آزمون را به روش همسانی (آلفای کرونباخ) درونی ۰/۸۳ گزارش کردند. همچنین اعتبار آنرا به روش بازآزمایی ۰/۷۶ تا ۰/۸۳ گزارش کردند. حاجلو، قاسمی‌نژاد، انصاریحسین و سیدی‌اصل [۳۰] اعتبار خرده-مقیاس‌های ماکیاولیسم، جامعه‌ستیزی و خودشیفتگی را به-روش همسانی درونی به ترتیب ۰/۷۴، ۰/۶۳ و ۰/۸۳ گزارش کردند. رابطه نمره‌کل با هر ماده ۰/۴۲ تا ۰/۹۰ بوده است. آنها همچنین نشان دادند که این آزمون از روایی محتوایی و سازه مناسب برخوردار می‌باشد. سرانجام، آنها ساختار سه عاملی این پرسشنامه را تکرار کردند.

۲) **پرسشنامه خطرپذیری نوجوانان ایرانی:** ابزاری است که توسط زاده‌محمدی، احمدآبادی و حیدری [۳۱] برای سنجش خطرپذیری در نوجوانان ایرانی تدوین شده است. این پرسشنامه، ابزاری ۳۸ ماده‌ای و از نوع لیکرت پنج درجه‌ای است که در دامنه‌ای از ۱ (کاملاً مخالف) تا ۴ (کاملاً موافق) نمره‌گذاری می‌شود. تحلیل عاملی اکتشافی آنها به روش مؤلفه‌های اصلی نشان داد که این پرسشنامه یک مقیاس ۷ بعدی است و این ابعاد ۶۴/۸۴ درصد از واریانس خطرپذیری را تبیین می‌کنند. خرده‌مقیاس‌ها شامل گرایش به مواد، الکل، سیگار، خشونت، رابطه و رفتار جنسی، رابطه با جنس مخالف و گرایش به رانندگی خطرناک بود. آنها اعتبار آزمون را به روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ) برای نمره کل ۰/۹۴ و برای خرده‌مقیاس‌های هفت‌گانه ۰/۷۴ تا ۰/۹۳ گزارش کردند.

۳) **مقیاس عدم‌درگیری اخلاقی:** مقیاس سنجش مکانیسم‌های اخلاقی توسط بندورا، باربارانلی، کاپرارا و پاستورلی [۳۲] ساخته شده است. این مقیاس ۳۲ آیتم دارد و بر مبنای مکانیسم‌های هشت‌گانه‌ای که افراد را قادر می‌سازد تا از اصول اخلاقی خود سرپیچی کنند، بی‌آنکه خوار شمرده شوند، طراحی شده است. پاسخ‌ها بر روی یک مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف درجه بندی می‌شود. نتایج تحلیل عاملی به روش مؤلفه‌های اصلی و چرخش واریماکس منجر به یک ساختار تک عاملی شده است. اعتبار آزمون به روش همسانی درونی (آلفای کرونباخ)

ستیزی و خودشیفتگی می‌دانند [۱۸، ۱۹، ۲۵]. ریسک‌پذیری در جامعه‌ستیزی نتیجه سبک زندگی غیرمعمول (دمدمی) می‌باشد [۲۶]. افراد با سطوح بالای جامعه‌ستیزی نمی‌توانند تکانه‌هایشان را به‌طور موثر کنترل کنند و نیازمند ریسک‌های غیر ضروری حتی برای دستیابی به سودهای کم هستند [۱۹]. خودشیفتگی نیز شبیه جامعه‌ستیزی با رفتارهای ریسک‌پذیر مرتبط است [۲۷، ۱۸]. رابطه بین خودشیفتگی و ریسک‌پذیری نه تنها در شاخص‌های خودگزارشی ریسک-پذیری، بلکه از طریق روش‌های ارزیابی رفتارهای ریسک‌پذیر نیز تایید شده است [۲۴، ۱۸]. افراد با خودشیفتگی بالا همچنین ممکن است توهم کنترل داشته باشند [۱۹]. این افراد تمایل دارند تا در تصمیم‌گیری‌هایشان سوگیری داشته باشند و این عوامل منجر به رفتارهای ریسک‌پذیر می‌شود [۲۴]. برخلاف جامعه‌ستیزی و خودشیفتگی، ماکیاولیسم زمانی با رفتارهای ریسک‌پذیر مرتبط است که هیچ ریسکی وجود نداشته باشد یا ریسک‌پذیری پایین باشد [۱۹، ۱۸]. باتوجه به آنچه ذکر شد و اینکه این حیطه پژوهشی نسبتاً جدید و به تازگی وارد ادبیات روانشناسی شده است و خلاء پژوهشی موجود در این زمینه، پژوهش حاضر به‌منظور پاسخ-گویی به این سوال انجام شد که آیا سه گانه‌های تاریک شخصیت در ریسک‌پذیری رفتاری و بی‌تفاوتی اخلاقی دانش‌آموزان نقش دارند یا نه؟

روش

نوع پژوهش

پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی - همبستگی است.

آزمودنی

الف) جامعه آماری: جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش‌آموزان پسر مقطع پیش‌دانشگاهی شهر بیرجند در سال تحصیلی ۹۵-۱۳۹۴ بود.

ب) نمونه پژوهش: نمونه پژوهش از بین جامعه آماری به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای مرحله‌ای انتخاب شد. ابتدا فهرست مدارس پیش‌دانشگاهی تهیه شد. سپس از فهرست موجود به‌طور تصادفی پنج مدرسه انتخاب و آزمون‌های مورد نظر در مورد تمامی دانش‌آموزان آن مدارس اجرا گردید. تعداد اعضای نمونه در این پژوهش با توجه به حجم جامعه و بر مبنای جدول مورگان [۲۸] ۳۰۰ نفر برآورد شد. با وجود این، از مجموع ۳۰۰ پرسشنامه توزیع شده ۲۶۵ پرسشنامه واجد ملاک‌های لازم جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها بود. در نتیجه ۳۵ پرسشنامه به دلیل ناقص بودن از تحلیل کنار گذاشته شدند.

می‌داند.

۰/۸۲ بوده است. در پژوهش حاضر اعتبار آزمون به روش همسانی درونی (آلفای کرباخ) ۰/۸۶ بود. همچنین از روایی صوری و محتوایی مناسبی برخوردار بود.

شیوه انجام پژوهش

برای اجرای پژوهش ابتدا پرسشنامه‌های پژوهش تهیه و تکثیر شد. سپس نمونه‌های مورد نظر انتخاب شدند و پرسشنامه‌ها هم به صورت گروهی و هم به صورت فردی، طی بازه زمانی یک ماهه، اجرا شد و در نهایت از بین تمام پرسشنامه‌های تکمیل شده، پرسشنامه‌های واجد شرایط (آنهايي که به تمام سوالات، یا ۹۰ درصد آنها جواب داده بودند) جدا گشته و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

شیوه تحلیل داده‌ها

داده‌های پژوهش به کمک نرم افزار آماری اس. پی. اس. اس^۱ نسخه بیست و دو و با استفاده از تحلیل رگرسیون چند متغیره تحلیل شدند.

نتایج

میانگین سنی شرکت‌کنندگان $17/22 \pm 0/54$ بود. از مجموع ۲۶۵ نفر ۴۸ نفر (۱۸/۱۱ درصد)، ۱۶ سال، ۱۹۲ نفر (۷۲/۴۵ درصد) ۱۷ سال و ۲۵ نفر (۹/۴۴ درصد) ۱۸ سال سن داشتند. ۷۰ نفر (۲۶/۴۱ درصد) رشته ریاضی، ۸۰ نفر (۳۰/۱۹ درصد) رشته تجربی و ۱۱۵ نفر (۴۳/۴۰ درصد) رشته انسانی بودند. در جدول ۱ یافته‌های توصیفی مربوط به متغیرهای پژوهش ارائه شده است.

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی (میانگین و انحراف معیار) مربوط به

متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف معیار
ریسک‌پذیری رفتاری	۵۹/۲۹	۲۷/۸۱
بی‌تفاوتی اخلاقی	۷۷/۳۲	۱۲/۶۰
خودشیفتگی	۶/۱۲	۳/۰۲
ماکیاولیسم	۶/۳۰	۲/۴۷
جامعه‌ستیزی	۹/۴۸	۳/۹۳

به‌منظور بررسی سوال پژوهش از آزمون تحلیل رگرسیون چندمتغیره به‌روش گام‌به‌گام استفاده شد. باوجوداین، ابتدا برای بررسی پیش‌فرض طبیعی بودن توزیع داده‌ها از آزمون کلوموگروف-اسمیرنوف استفاده گردید. نتایج آزمون کلوموگروف-اسمیرنوف نشان داد که متغیرهای پژوهش دارای توزیع طبیعی می‌باشند ($P > 0/001$) (جدول ۲). استیونس [۳۳] معناداری آماری این شاخص را به‌طور آرمانی در سطح ۰/۰۰۱ بیانگر تخطی از طبیعی بودن تک‌متغیری

جدول ۲. بررسی مفروضه‌نرمال بودن متغیرهای پژوهش

متغیرها	آزمون کلوموگروف اسمیرنوف	
	آماره	سطح معنی داری
ریسک‌پذیری رفتاری	۰/۰۵	۰/۱۲
بی‌تفاوتی اخلاقی	۰/۰۳	۰/۵۶
خودشیفتگی	۰/۰۴	۰/۳۴
ماکیاولیسم	۰/۰۶	۰/۰۳
جامعه‌ستیزی	۰/۰۴	۰/۲۳

در جدول ۳ خلاصه مدل و نتایج تحلیل رگرسیون پیش‌بینی ریسک‌پذیری رفتاری بر اساس سه‌گانه‌های شخصیت، یعنی خودشیفتگی، جامعه‌ستیزی و ماکیاولیسم ارائه شده است. باوجوداین، ابتدا جهت بررسی پیش‌فرض‌های استقلال باقیمانده‌ها و هم‌خطی چندگانه از آزمون دوربین - واتسون، VIF و شاخص تولورنس استفاده شد. مقدار آماره دوربین واتسون ۱/۵۸ محاسبه شد که حاکی از عدم تخطی از مفروضه استقلال باقیمانده‌ها است. همچنین، مقدار شاخص VIF و شاخص تولورنس به ترتیب ۱/۳۷، ۱/۱۹، ۱/۱۷، ۰/۷۳، ۰/۸۴ و ۰/۸۶ بدست آمد که نشان دهنده عدم هم‌خطی بودن چندگانه است. از این‌رو، استفاده از تحلیل رگرسیون چندگانه به روش گام‌به‌گام بلامانع است (جدول ۳).

همان‌گونه که در جدول ۳ مشاهده می‌شود در گام اول ویژگی خودشیفتگی به‌تنهایی ۲۳٪ واریانس را تبیین نموده است. در گام دوم جامعه‌ستیزی نیز وارد شده است و این دو متغیر ۲۸٪ از واریانس ریسک‌پذیری رفتاری را تبیین نموده‌اند. در گام آخر نیز ماکیاولیسم وارد شده و هر سه متغیر با هم ۳۳٪ واریانس سبک ریسک‌پذیری رفتاری را تبیین کرده‌اند. بر اساس ضرایب ستون B می‌توان معادله رگرسیون را به شرح زیر نوشت:

$$\text{ریسک پذیری} = 0/24 X_1 + 0/26 X_2 + 0/30 X_3 + 0/49$$

در جدول ۴ خلاصه مدل و نتایج تحلیل رگرسیون پیش‌بینی بی‌تفاوتی اخلاقی بر اساس سه‌گانه‌های شخصیت، یعنی خودشیفتگی، جامعه‌ستیزی و ماکیاولیسم ارائه شده است. باوجوداین، ابتدا جهت بررسی پیش‌فرض‌های استقلال باقیمانده‌ها و هم‌خطی چندگانه از آزمون دوربین - واتسون، VIF و شاخص تولورنس استفاده شد. مقدار آماره دوربین واتسون ۲/۲۶ محاسبه شد که حاکی از عدم تخطی از مفروضه استقلال باقیمانده‌ها است. همچنین، مقدار شاخص VIF و شاخص تولورنس به ترتیب ۱، ۱، ۰/۹۹ و ۰/۹۹ بدست آمد که نشان دهنده عدم هم‌خطی بودن چندگانه است. از این‌رو، استفاده از تحلیل رگرسیون چندگانه به روش گام‌به‌گام

¹ Statistical Package for the Social Science (SPSS)

بلامانع است (جدول ۴).

جدول ۳. نتایج تحلیل رگرسیون پیش‌بینی ریسک‌پذیری رفتاری براساس سه گانه‌های تاریک شخصیت

متغیر	R	R ²	B	خطای معیار	ضریب استاندارد بتا	ارزش t	سطح معناداری	تولورنس	VIF	دوربین واتسون
خودشیفتگی	۰/۴۸	۰/۲۳	۲/۷۱	۰/۵۵	۰/۳۰	۴/۹۷	۰/۰۰۱	۰/۷۳	۱/۳۷	۱/۵۸
جامعه‌ستیزی	۰/۵۳	۰/۲۸	۱/۸۶	۰/۳۹	۰/۲۶	۴/۷۰	۰/۰۰۱	۰/۸۴	۱/۱۹	
ماکیاولیسم	۰/۵۷	۰/۳۳	۲/۶۵	۰/۶۲	۰/۲۴	۴/۳۰	۰/۰۰۱	۰/۸۶	۱/۱۷	

جدول ۴. نتایج تحلیل رگرسیون پیش‌بینی بی تفاوتی اخلاقی براساس سه گانه‌های تاریک شخصیت

متغیر	R	R ²	B	خطای معیار	ضریب استاندارد بتا	ارزش t	سطح معناداری	تولورنس	VIF	دوربین واتسون
جامعه‌ستیزی	۰/۴۱	۰/۱۷	۱/۲۴	۰/۱۷	۰/۳۹	۷/۴۸	۰/۰۰۱	۰/۹۹	۱	۲/۶۶
ماکیاولیسم	۰/۵۴	۰/۲۹	۱/۸۰	۰/۲۷	۰/۳۵	۶/۷۹	۰/۰۰۱	۰/۹۹	۱	

همان گونه که در در جدول ۴ مشاهده می‌شود در گام اول ویژگی جامعه‌ستیزی به تنهایی ۱۷٪ واریانس را تبیین نموده است. در گام دوم ماکیاولیسم نیز وارد شده است و این دو متغیر ۲۹٪ از واریانس بی تفاوتی اخلاقی را تبیین نموده‌اند. براساس ضرایب ستون B می‌توان معادله رگرسیون را به شرح زیر نوشت:

$$\text{بی تفاوتی اخلاقی} = ۰/۳۵x_1 + ۰/۳۹x_2 + ۰/۱۲x_3$$

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش سه گانه‌های تاریک شخصیت در ریسک‌پذیری رفتاری و بی تفاوتی اخلاقی دانش آموزان پسر بود. نتایج این پژوهش همسو با یافته‌های قبلی نشان داد که بین صفات خودشیفتگی، جامعه‌ستیزی و ماکیاولیسم با ریسک‌پذیری رفتاری رابطه وجود دارد (۱۸، ۳۴، ۳۵، ۳۶). علاوه، خودشیفتگی و جامعه‌ستیزی پیش‌بینی‌کننده ریسک‌پذیری رفتاری می‌باشند (۳۴، ۳۵، ۳۶). در تبیین نتایج فوق می‌توان گفت که دانش‌آموزان دارای نمره بالا در سه گانه‌های تاریک شخصیت ریسک‌پذیری رفتاری بیشتری را تجربه می‌کنند. با وجود این دلایل افراد خوشبختانه، جامعه‌ستیز و ماکیاولیست برای ریسک‌پذیری رفتاری متفاوت است. در زمینه رابطه جامعه‌ستیزی با ریسک‌پذیری رفتاری می‌توان به برخی از ویژگی‌های مرتبط با جامعه‌ستیزی از جمله فریبکاری، خودخواهی، دستکاری‌کنندگی، عدم پشیمانی و همدلی، مسئولیت‌ناپذیری، جستجوی تحریک اشاره کرد (۳۵). همچنین، ریسک‌پذیری رفتاری دانش‌آموزان با نمره بالای جامعه‌ستیزی می‌تواند با ضعف در کنترل تکانه‌ها مرتبط باشد (۱۹، ۳۴). در همین راستا، برخی از محققان معتقدند که تمایلات ریسک‌پذیرانه در رفتار اساساً پیامد عوامل مرتبط با نشانگان جامعه‌ستیزی نظیر هیجان-خواهی، تکانشگری، سبک زندگی نامتعادل و تمایلات ضداجتماعی است (۱۸، ۲۶، ۳۴، ۳۷).

مدل دو بخشی پیشنهادی فاولز و دیندو^۱ [۳۸، ۳۹] نیز حمایت‌های نظری لازم برای تبیین رابطه بین ویژگی‌های جامعه‌ستیز و ریسک‌پذیری رفتاری فراهم آورده است. این مدل دو مسیر متفاوت و متعامل را که در تعامل با پردازش‌های محیطی/اجتماعی می‌باشند، پیشنهاد می‌دهد. مطابق با مسیر اول جامعه‌ستیزی نتیجه ترس پایین یا فقدان انتظار ترس است. افراد با این ویژگی احتمالاً به خاطر فقدان ترس از پیامدهای منفی بالقوه درگیر رفتارهای ریسکی می‌شوند. حجم وسیعی از پژوهش‌ها از این ایده حمایت کرده‌اند (۴۰، ۴۱). مسیر دوم نشان می‌دهد که نقص در پردازش اطلاعات منجر به فقدان کنترل نظارتی^۲ می‌شود. مطابق این مسیر تمایل به درگیر شدن در ریسک‌پذیری رفتاری ناشی از ناتوانی برای توجه و پردازش شناختی نشانه‌های محیطی و فقدان توجه/درک پیامدهای بالقوه است.

در زمینه رابطه خودشیفتگی با ریسک‌پذیری رفتاری می‌توان به برخی از ویژگی‌های مرتبط با خودشیفتگی از جمله اطمینان بیش‌از حد، بزرگ‌نمایی، خوش‌بینی غیرواقعی‌گرایانه، محق بودن و بهره‌کشی اشاره کرد؛ ویژگی‌هایی که افراد با نمره بالای خودشیفتگی را به سوی ریسک‌پذیری رفتاری سوق می‌دهد (۲۷، ۳۴، ۳۶). همچنین رفتار آنها می‌تواند ناشی از نوجویی و وابستگی آنها به پاداش‌های کوچک‌تر و فوری مرتبط با ریسک‌پذیری رفتاری تا پاداش‌های بزرگ‌تر اما دورتر باشد (۱۹، ۳۴، ۳۶). سرانجام، افراد خودشیفته سوگیری‌های شناختی دارند که این منجر به یک توهم کنترل می‌شود (۲۶، ۱۹) و بنابراین آن‌ها قویاً معتقدند حتی زمانی-که امکان موفقیت خیلی پایین باشد، غیر ممکن است آن‌ها چیزی را از دست بدهند. در تبیین رابطه ماکیاولیسم با ریسک‌پذیری آن‌گونه که قبلاً اشاره شد ماکیاولیسم با فریب‌کاری، بی‌رحمی و دستکاری دیگران برای رسیدن به اهداف مشخص می‌شود (۵)، زمانی که این صفت با تمایلات جامعه‌ستیزانه و خودشیفتگی ترکیب می‌شود سبب تمایل بیشتر

² regulatory dyscontrol

¹ Fowles & Dindo

افراد با نمره بالای ماکیاولیسم به ریسک پذیری رفتاری می-شود.

یافته‌های پژوهش حاضر همسو با یافته‌های قبلی [۸] نشان داد که جامعه‌ستیزی و ماکیاولیسم پیش‌بینی‌کننده بی‌تفاوتی اخلاقی هستند. همچنین مشابه یافته‌های قبلی [۱، ۶، ۹، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۴۲، ۴۳، ۴۴] نشان داد که سه گانه‌های تاریک شخصیت پیش‌بینی کننده رفتارها یا مفاهیم غیراخلاقی هستند. برای مثال، روزر و همکاران [۶] در بررسی رابطه سه گانه‌های تاریک شخصیت و رفتارهای غیراخلاقی و استفاده از موقعیت‌های واقعی تقلب و دروغ‌گویی دریافتند که ماکیاولیسم و جامعه‌ستیزی با نمره‌های بالاتر دروغ‌گویی و تقلب رابطه دارند. ریزر و اکرت [۹] گزارش کردند افراد به لحاظ هیجانی بی‌احساس‌تر، سنگدل‌تر و بی‌عاطفه‌تر به احتمال بیشتری نگرش‌های حاکی از بی‌تفاوتی اخلاقی را گزارش می‌کنند. افراد با همدلی سطحی نسبت به دیگران و به طور خاص در موقعیت‌های پریشان‌کننده، به‌سادگی پیامدهای منفی اعمال آزردهنده خود را نادیده می‌گیرند، درحالی‌که برای افراد با همدلی بالا احتمال کمی است تا با قربانیان اعمال‌شان به‌صورت غیر انسانی رفتار کنند. بوگمن و همکاران [۱۵] نیز گزارش کردند که ماکیاولیسم و جامعه‌ستیزی با دروغ‌گویی مرتبط هستند. یافته‌های پژوهش حاضر همسو با یافته‌های پیشین نشان داد که خودشیفتگی پیش‌بینی کننده بی‌تفاوتی اخلاقی نیست [۸]. یک تبیین این است که خودشیفتگی یک صفت روشن‌تر شخصیت است، یعنی بین سه گانه‌های تاریک کم‌شرارت‌تر است [۴۵، ۴۶]. جانسون و تاست^۱ [۴۷] نیز معتقدند که خودکنترلی در جامعه‌ستیزی و ماکیاولیسم بسیار پایین است، اما در خودشیفتگی چنین نیست. روی هم رفته مفهوم‌سازی‌ها نشان می‌دهد که در بین سه گانه‌های تاریک شخصیت، خودشیفته‌ها کمترین آمادگی را برای بی‌تفاوتی اخلاقی دارند. در تبیین نتایج فوق می‌توان به برخی از ویژگی‌های مرتبط با این صفات جامعه‌ستیزی و ماکیاولیسم از جمله فریب‌کاری، خودخواهی و دستکاری دیگران برای رسیدن به اهداف اشاره کرد؛ ویژگی‌هایی که افراد را مستعد بی‌تفاوتی اخلاقی بیشتر یا عدول از اصول اخلاقی در رابطه با دیگران می‌کند. در تبیین نتایج فوق همچنین می‌توان به مدل تصمیم‌گیری اخلاقی [۴۸] و اهمیت دیدگاه‌گیری عاطفی و شناختی آن اشاره کرد. چنین یافته‌هایی نشان می‌دهد که افراد با صفات شخصیتی تاریک و به‌طور خاص ویژگی‌های مخالفت‌جویانه (ماکیاولیسم و جامعه‌ستیزی) برای بهره‌کشی و

بازی دادن دیگران مستعدتر هستند و این تبیین‌کننده سطوح پایین‌تر نگرانی برای حقوق و بهزیستی دیگران هنگام انجام قضاوت‌های اخلاقی است [۳، ۴۹، ۵۰]. علاوه بر آنچه ذکر شد، جامعه‌ستیزها احتمال تخلف از اصول و ارزش‌های اخلاقی را دارای خطر کمتری ادراک می‌کنند و این می‌تواند ناشی از فقدان ترس از پیامدهای بالقوه چنین رفتارهایی باشد [۳۵]. همچنین فقدان قابلیت هیجانی شخصیت‌های جامعه‌ستیز رابطه مستقیمی با بی‌تفاوتی اخلاقی دارد، زیرا این مسئله مانع از رابطه همدلانه آنها با دیگران می‌شود [۴۴]. زیرا که پیوستگی هیجانی با دیگران نیازمند آگاهی از هیجانات خودآگاه و منفی نظیر شرم و گناه می‌باشد. مطابق با تئوری جامعه‌ستیزی^۲ [۵۱] توانایی نقش‌گیری^۳ فرد را به واکنش‌های دیگران حساس می‌سازد و پایه‌ای برای خودکنترلی و خود انتقادی می‌شود. ویژگی‌های شخصیتی جامعه‌ستیزها نظیر نادیده انگاشتن حقوق دیگران، تکانشگری، فقر هیجانی و ناتوانی برای شکل‌دادن دلبستگی‌های بین‌فردی بلندمدت تظاهرات رفتاری هستند که می‌توانند منجر به نقص‌های آسیب‌شناختی در توانایی نقش‌گیری شوند و پیامد این ناتوانی در نقش‌گیری ناتوانی برای تجربه هیجانات اجتماعی، نظیر خجالت، پشیمانی، وفاداری گروهی و فقدان خودکنترلی است. چنین روابط متقابلی بین رفتار ضداجتماعی، بی‌تفاوتی اخلاقی و ویژگی‌های شخصیتی جامعه‌ستیز در پژوهش‌های قبلی گزارش شده است [۵۲، ۵۳].

در مجموع، نتایج پژوهش حاضر نشان داد که سه گانه‌های تاریک شخصیت نقش مهمی در پیش‌بینی ریسک‌پذیری رفتاری و بی‌تفاوتی اخلاقی پسران بازی می‌کنند. از محدودیت‌های این پژوهش این است که این بررسی به‌صورت مقطعی در مورد گروهی از دانش‌آموزان پسر مقطع پیش-دانشگاهی انجام گردیده است. لذا انجام بررسی‌های بیشتر بر روی نمونه‌های دیگر به‌خصوص نمونه‌های بالینی و همچنین انجام بررسی‌های طولی جهت تعمیم نتایج از اهمیت بسزایی برخوردار است. محدودیت دیگر این پژوهش استفاده از ابزارهای خودگزارشی جهت بررسی متغیرهای پژوهش است. این روش، معایبی همچون سوگیری را به دنبال دارد.

³ role-taking ability

¹ Jonason & Tost

² Blackburn

منابع

- 11- O'Boyle, E.H., Forsyth, D.R., Banks, G.C., & McDaniel, M.A. (2012). A meta-analysis of the Dark Triad and work behavior: A social exchange perspective. *The Journal of Applied Psychology*, 97, pp. 557–579.
- 12- Jonason, P.K., Webster, G.D., & Schmitt, D.P. (2009). The dark triad: Facilitating a short-term mating strategy in men. *European Journal of Personality*, 23, pp. 5–18.
- 13- Nathanson, C., Paulhus, D.L., & Williams, K.M. (2006). Predictors of a behavioral measure of scholastic cheating: Personality and competence but not demographics. *Contemporary Educational Psychology*, 31, pp. 97–122.
- 14- Williams, K.M., Nathanson, C., & Paulhus, D.L. (2010). Identifying and profiling scholastic cheaters: Their personality, cognitive ability, and motivation. *Journal of Experimental Psychology Applied*, 16, pp. 293–307.
- 15- Baughman, H.M., Jonason, P.K., Lyons, M., & Vernon, P.A. (2014). Liar liar pants on fire: Cheater strategies linked to the dark triad. *Personality and Individual Differences*, 71, pp. 35–38.
- 16- Jonason, P.K., Lyons, M., Baughman, H.M., & Vernon, P.A. (2014). What a tangled web we weave: The dark triad traits and deception. *Personality and Individual Differences*, 70, pp. 117–119.
- 17- Moore, C., Detert, J.R., Trevio, L.K., Baker, V.L., & Mayer, D.M. (2012). Why employees do bad things: Moral disengagement and unethical organizational behavior. *Personnel Psychology*, 65(1), pp. 1–48.
- 18- Crysel, L.C., Crosier, B.S., & Webster, G.D. (2013). The dark triad and risk behavior. *Personality and Individual Differences*, 54, pp. 35–40.
- 19- Jones, D.N. (2013). What's mine is mine and what's yours is mine: Psychopathy, narcissism, and gambling with your neighbor's money. *Journal of Research in Personality*, 47, pp. 563–571
- 20- Jones, D.N., & Paulhus, D.L. (2011). The role of impulsivity in the dark triad of personality. *Personality and Individual Differences*, 51, pp. 679–682.
- 21- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders (5th^{ed})*. Washington, DC: American Psychiatric Association.
- 1- Noser, A.E., Zeigler-Hill, V., Vrabel, J.K., Besser, A., Ewing, T.D., & Southard, A.S. (2015). Dark and immoral: The links between pathological personality features and moral values. *Personality and Individual Differences*, 75, pp. 30–35.
- 2- Hirsh, J.B., DeYoung, C.G., Xu, X., & Peterson, J.B. (2010). Compassionate liberals and polite conservatives. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 36, pp. 655–664.
- 3- Djeriouat, H., & Tremoliere, B. (2014). The dark triad of personality and utilitarian moral judgment: The mediating role of honesty/humility and harm/care. *Personality and Individual Differences*, 67, pp. 11–16.
- 4- Niemi, L., & Young, L. (2013). Caring across boundaries versus keeping boundaries intact: Links between moral values and interpersonal orientations. *PloS ONE*, 8(12), pp. 1-12.
- 5- Paulhus, D.L., & Williams, K.M. (2002). The Dark triad of personality: Narcissism, Machiavellianism and psychopathy. *Journal of Research in Personality*, 36, pp. 556–563.
- 6- Roeser, K., McGregor, W.E., Stegmaier, S., Mathew, J., Kubler, A., & Meule, A. (2016). The dark triad of personality and unethical behavior at different times of day. *Personality and Individual Differences*, 88, pp. 73–77.
- 7- Tamborski, M., & Brown, R.P. (2011). The measurement of trait narcissism in social personality research. In W.K. Campbell, J.D., Miller (Eds.). *The handbook of narcissism and narcissistic personality disorder: Theoretical approaches, empirical findings, and treatments* (pp. 133–140). Hoboken, NJ: John Wiley & Sons Inc.
- 8- Egan, W., Hughes, N., & Palmer, E.J. (2015). Moral disengagement, the dark triad, and unethical consumer attitudes. *Personality and Individual Differences*, 76, pp. 123–128.
- 9- Risser, S., & Eckert, K. (2016). Investigating the relationships between antisocial behaviors, psychopathic traits and moral disengagement. *International Journal of Law and Psychiatry*. 45, pp. 70-74.
- 10- Hymel, S., Schonert-Reichl, K., Bonanno, R., Vaillancourt, T., & Rock Henderson, N. (2010). Bullying and morality: Understanding how good kids can behave badly. In S.R. Jimerson, S.M., Swearer, D.L., Espelage (Eds.). *Handbook of bullying in schools: An international perspective* (pp. 101–118). New York: Routledge.

- 34- Malesza, M., Ostaszewski, P. (2016). The utility of the Dark Triad model in the prediction of the self-reported and behavioral risk-taking behaviors among adolescents. *Personality and Individual Differences*, 90, pp. 7-11.
- 35- Hosker-Field, M., & Book, A. (2016). Psychopathy and risk taking: Examining the role of risk perception. *Personality and Individual Differences*, 91, pp. 123-132.
- 36- Buelow, M.L., & Brunell, M.B. (2014). Facets of grandiose narcissism predict involvement in health-risk behaviors. *Personality and Individual Differences*, 9, pp. 193-198.
- 37- Patrick, C.J., Hicks, B.M., Krueger, R.F., & Lang, A.R. (2005). Relations between psychopathy facets and externalizing in a criminal offender sample. *Journal of Personality Disorders*, 19, pp. 339-356.
- 38- Fowles, D.C., & Dindo, L. (2006). A dual deficit model of psychopathy. In C. J. Patrick (Ed.), *Handbook of psychopathy* (pp. 14-34). New York: The Guilford Press.
- 39- Fowles, D.C., & Dindo, L. (2009). Temperament and psychopathy: A dual pathway model. *A Journal of Association for Psychological Science*, 18, pp. 179-183.
- 40- Roose, A., Bijttebier, P., Van der Oord, S., Claes, L., & Lillienfeld, S.O. (2013). Psychopathic traits in youth and associations with temperamental features: Results from a performance based task. *Journal of Individual Differences*, 34, pp. 1-7.
- 41- Veit, R., Konicar, L., Klinzing, J.G., Barth, B., Yilmaz, O., & Birbaumer, N. (2013). Deficient fear conditioning in psychopathy as a function of interpersonal and affective disturbances. *Frontiers in Human Neuroscience*, 7, pp. 1-12.
- 42- Dhingra, K., Debowska, A., Sharratt, K., Hyland, P.H., & Kola-Palmer, S. (2015) Psychopathy, gang membership, and moral disengagement among Juvenile offenders. *Journal of Criminal Psychology*, 5 (1), pp. 13-24.
- 43- DeLisi, M., Peters, D.J., Dansby, T., & Vaughn, M.G. (2015). Dynamics of psychopathy and moral disengagement in the etiology of crime. *Youth Violence and Juvenile Justice*, 12(4), pp. 295-314.
- ۴۴- میکائیلی‌منیع، فرزانه؛ صالحی، مجتبی؛ احمدی‌خویی، شاهیپور. (۱۳۹۶). سه گانه تاریک شخصیت در افراد مجرم و غیرمجرم: خودشیفتگی، ماکیاولیسم و جامعه‌ستیزی. *روانشناسی بالینی و شخصیت (دانشور رفتار)*. ۱۵ (۱)، صص. ۱۱۳-۱۲۶.
- 22- Foster, J.D., Misra, T.A., & Reidy, D.E. (2009). Narcissists are approach-oriented toward their money and their friends. *Journal of Research in Personality*, 43(5), pp. 764-769.
- 23- Britt, T.W., & Garrity, M.J. (2006). Attributions and personality as predictors of the road rage response. *British Journal of Social Psychology*, 45, pp. 127-147.
- 24- Lakey, C.E., Rose, P., Campbell, W.K., & Goodie, A.S. (2008). Probing the link between narcissism and gambling: The mediating role of judgement and decision-making biases. *Journal of Behavioral Decision Making*, 21, pp. 113-137.
- 25- Jonason, P.K., Koenig, B.L., & Tost, J. (2010). Living a fast life strategy: The dark triad and life history theory. *Human Nature*, 21, pp. 428-442.
- 26- Hare, R.D., & Neumann, C.S. (2008). Psychopathy as a clinical and empirical construct. *Annual Review of Clinical Psychology*, 4, pp. 217-241.
- 27- Campbell, W.K., Goodie, A.S., & Foster, J.D. (2004). Narcissism, confidence, and risk attitude. *Journal of Behavioral Decision Making*, 17, pp. 297-311.
- 28- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30, pp. 607-610.
- 29- Jonason, P.K., Webster, G.D., Schmitt, D.P., & Crysel, L.C. (2012). The rise of the antihero in popular culture: A life history theory of the dark triad personality traits. *Review of General Psychology*, 16, pp. 192-199.
- ۳۰- حاجلو، نادر؛ قاسمی‌نژاد، محمدعلی؛ انصاری‌حسین، سروین؛ سیدیاصل، تیمور (۱۳۹۵). بررسی مقدماتی ویژگی‌های روان‌سنجی پرسشنامه سه جنبه تاریک شخصیت. *روانشناسی بالینی و شخصیت (دانشور رفتار)*، ۱۴ (۱)، صص. ۱۳۵-۱۴۲.
- ۳۱- زاده‌محمدی، علی؛ احمدآبادی، زهره؛ پناغی، لیلی و حیدری، محمود. (۱۳۹۰). ساخت و هنجاریابی مقیاس خطرپذیری جوانان. *مجله روانشناسی*، ۱۵ (۲)، صص. ۱۲۹-۱۴۶.
- 32- Bandura, A., Barbaranelli, C., Caprara, G.V., & Pastorelli, C. (1996). Mechanisms of Moral Disengagement in the Exercise of Moral Agency. *Journal of Personality and Social Psychology*, 71(2), pp. 364-374.
- ۳۳- میرز، لاورنس؛ گامست، گلن و گارینو، جی. (۲۰۰۶). پژوهش چند متغیری کاربردی. ترجمه حسن‌پاشا شریفی و همکاران (۱۳۹۱). تهران: انتشارات رشد.

- 45- Rauthmann, J.F., & Kolar, G.P. (2012). How “dark” are the dark triad traits? Examining the perceived darkness of narcissism, Machiavellianism, and psychopathy. *Personality and Individual Differences*, 53, pp. 884–889.
- 46- Rauthmann, J.F., & Kolar, G.P. (2013). Positioning the dark triad in the interpersonal circumplex: The friendly-dominant narcissist, hostile-submissive Machiavellian, and hostile-dominant psychopath? *Personality and Individual Differences*, 54, pp. 622–627.
- 47- Jonason, P.K., & Tost, J. (2010). I just cannot control myself: The dark triad and self-control. *Personality and Individual Differences*, 49, pp. 611–615.
- 48- Eisenberg, N. (2000). Emotion, regulation, and moral development. *Annual Review of Psychology*, 51, pp. 665–697
- 49- Niemi, L., & Young, L. (2013). Caring across boundaries versus keeping boundaries intact: Links between moral values and interpersonal orientations. *PloS ONE*, 8(12), pp. 1-12.
- 50- Glenn, A.L., Iyer, R., Graham, J., Koleva, S., & Haidt, J. (2009). Are all types of morality compromised in psychopathy? *Journal of Personality Disorders*, 23, pp. 384–398.
- 51- Blackburn, R. (2006). Other theoretical models of psychopathy. In C. J. Patrick (Ed.), *Handbook of psychopathy* (pp. 35-57). New York, NY: The Guilford Press.
- 52- Shulman, E.P., Cauffman, E., Piquero, A.R., & Fagan, J. (2011). Moral disengagement among serious juvenile offenders: A longitudinal study of the relations between morally disengaged attitudes and offending. *Developmental Psychology*, 47, pp. 1619-1632.
- 53- Young, L., Koenigs, M., Kruepke, M., & Newman, J.P. (2012). Psychopathy increases perceived moral permissibility of accidents. *Journal of Abnormal Psychology*, 121, pp. 659-667.

